

بررسی برخی علل مشروطی از دید دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی همدان در سال تحصیلی ۱۳۸۰-۸۱

دکتر سید محمد مهدی هزاوهئی*

دانشیار گروه آموزش بهداشت و خدمات بهداشتی، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

یدا... فتحی

مریم گروه خدمات بهداشتی، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی همدان

مهری شمشیری

کارشناس مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان

زمینه: مطالعه در مورد علل عدم موفقیت تحصیلی دانشجویان در حین تحصیل در دانشگاه‌ها یکی از اولویت‌های پژوهش در آموزش است.

هدف: این مطالعه بهمنظور تعیین علل افت تحصیلی و مشروطی دانشجویان در طی تحصیل صورت گرفته است.

روش کار: در این مطالعه مورد-شاهدی، ۷۶۱ دانشجوی دانشگاه علوم پزشکی همدان که در سال تحصیلی ۸۰-۸۱ به تحصیل اشتغال داشتند، به طور تصادفی و داوطلبانه شرکت کردند. گروه مورد دانشجویانی بودند که در طی دو نیم سال مورد مطالعه مشروط شده بودند ($N=43$) و گروه شاهد مشروط نشده بودند ($N=718$). برای جمع آوری داده‌ها پرسشنامه ای که براساس هشت عامل مهم در یادگیری دانشجویان شامل روش‌های تدریس، ارزشیابی، منابع آموزشی، طراحی ارائه واحدهای درسی، وضعیت فردی، مشکلات زیستی، محیط آموزشی، و دسترسی به استاد راهنمای، تهیه شده بود، پس از اطمینان از روایی و پایایی، مورد بهره برداری قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج نشان داد درصد مشروطی در دانشجویان پسر (۹/۴) بیش از دختران (۴/۳) بود. در بین عوامل هشتگانه از نظر روش‌های تدریس بین نمره نظرات (انحراف معیار میانگین) دانشجویان مشروط شده ($\bar{x}=3/56$ SD=۰/۱۶) و مشروط نشده ($\bar{x}=3/95$ SD=۰/۹۸) اختلاف معنی داری وجود داشت ($p=0/014$). همچنین، اختلاف معنی داری از جهت خصوصیات فردی بین دانشجویان مشروط شده ($\bar{x}=4/36$ SD=۰/۲۶) و مشروط نشده ($\bar{x}=4/76$ SD=۰/۰۸) مشاهده گردید ($p=0/023$). میانگین نمره دو عامل روش تدریس و خصوصیات فردی دانشجو در دانشجویانی که حداقل در یک درس نمره کمتر از ۱۰ کسب کرده بودند و میانگین نمره دو عامل روش تدریس و مشکلات زیستی و تحصیلی دانشجویانی که حداقل در یک درس نمره ۱۲-۱۰ کسب کرده بودند، به طور معنی داری بیشتر بود ($p<0/05$).

نتیجه‌گیری: با عنایت به یافته‌های این پژوهش مشخص شد که عواملی چون نحوه روش تدریس مدرسین، خصوصیات فردی دانشجو، مشکلات زیستی و تحصیلی دانشجو، جنس، و معدل دیبلم، بر روی مشروط شدن یا افت تحصیلی دانشجویان اثر قابل توجهی داشته است. توجه به این عوامل در طراحی و اجرای برنامه‌های آموزشی دانشگاه می‌تواند در پیشگیری از مشروطی و افت تحصیلی نقش مهمی داشته باشد.

کلید واژه‌ها: مشروطی، افت تحصیلی، دانشجوی پزشکی، روش تدریس، ارزشیابی

*نویسنده مسئول: اصفهان، دانشگاه علوم پزشکی، دانشکده بهداشت، گروه خدمات بهداشتی

مقدمه

ریزی‌های مداخله در جهت پیشگیری از مشروط و افت تحصیلی دانشجویان و تسهیل در ایجاد شرایط آموزش به منظور موفقیت دانشجویان در کسب مهارت علمی و تخصصی برای دستیابی به رسالت دانشگاه بسیار اهمیت دارد. لذا، بررسی علل مشروطی و عدم پیشرفت تحصیلی دانشجویان و نقش هر یک از عوامل در وقوع این مشکل اهمیت زیادی دارد تا بر اساس آن در جهت پیشگیری از این مشکلات برنامه‌ریزی صورت گیرد. هدف این مطالعه بررسی علل مشروطی دانشجویان می‌باشد که در آن مشروط شدن دانشجویان به عنوان عدم موفقیت تحصیلی دانشجویان در ترم تحصیلی مربوطه نیز محسوب گردیده است.

روش کار

در این مطالعه تحلیلی گذشته نگر (مورد - شاهدی)، دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی همدان جامعه پژوهش بودند. گروه مورد شامل کلیه دانشجویان رشته‌های مختلف موجود این دانشگاه (پزشکی، دندانپزشکی، پرستاری، مامایی، علوم آزمایشگاهی، هوشیاری، اطاق عمل، رادیولوژی، بهداشت عمومی، بهداشت محیط و بهداشت حرفه‌ای)، از چهار دانشکده (پزشکی، دندانپزشکی، پرستاری، و بهداشت) بجز دانشجویان مقطع کارآموزی و کارورزی رشته پزشکی بودند (برابر مقررات آموزشی جاری در طی این مقاطع مشروط تحصیلی وجود ندارد)، که در طی سال تحصیلی ۸۰-۸۱ حداقل یک ترم مشروط شده بودند و در طی مطالعه نیز به تحصیل اشتغال داشتند. گروه شاهد کلیه دانشجویانی بودند که در سال تحصیلی مذکور مشروط نشده و از سایر جهات مانند گروه مورد بودند. حجم نمونه در گروه مورد ۴۵ نفر بود که با همکاری و هماهنگی اداره کل آموزش دانشگاه و دانشکده مربوطه اطلاعات آنها مشخص گردید. حجم نمونه گروه شاهد بر اساس فرمول مربوط به جامعه محدود، با نسبت مورد نظر و اطمینان ۹۵ درصد و خطای معادل ۰/۰۳ و با توجه به تعداد کل دانشجویان واجد شرایط (۲۱۰۰ نفر)، ۷۰۷ نفر تعیین گردید، که

تریبیت نیروی انسانی کارآمد و مؤثر از جمله وظایف اصلی دانشگاه‌ها محسوب می‌گردد. دانشجویان هر دانشگاه سرمایه‌های گران‌قدر هر کشور به‌شمار می‌روند که توجه به تربیت آنها از نظر علمی، پژوهشی و فرهنگی بسیار حائز اهمیت است و برنامه‌ریزی صحیح در آموزش و پرورش آنان از وظایف اصلی دانشگاه‌ها نیز به حساب می‌آید. دانشگاه‌ها هر ساله دانشجویان جدید الورود را پذیرش و دانشجویانی را نیز فارغ‌التحصیل می‌نمایند که در این چرخه مستمر توجه به کیفیت آموزشی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. برابر تحقیقات انجام شده، حدود ۱۲ درصد از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی در طی تحصیل خود حداقل یک ترم تحصیلی مشروط می‌شوند که این مشروطی نه تنها ممکن است دانشجویان را از نظر روحی دچار مشکل نماید بلکه از نظر پیشرفت تحصیلی آنها را در معرض خطر محرومیت از تحصیل نیز قرار می‌دهد، به‌طوری که ممکن است شرایط جبران این مشکل آموزشی برای دانشجو میسر نشود و همچنین، موجب خلل در بهره برداری مطلوب از اصول علمی برای تربیت نیروی انسانی، منابع انسانی و مالی و نیز موجب نارضایتی اجتماعی گردد (۱، ۲، ۳). مشروطی و نیز افت تحصیلی دانشجویان می‌تواند علل و عوامل گوناگونی داشته باشد (۴، ۵). برابر تحقیقات انجام شده، نامناسب بودن عوامل درونی و بیرونی نظام آموزشی از قبیل روش‌های تدریس استاید (۶، ۷)، استفاده از تکنیک‌های کمک آموزشی (۸) و روش‌های صحیح ارزشیابی دانشجویان توسط استاید (۹)، استفاده از منابع آموزشی، هدایت و مشاوره تحصیلی دانشجویان (۱۰)، برنامه‌ریزی آموزشی ترمی، محیط فیزیکی و اجتماعی کلاس درس و همچنین انگیزه و علاقه دانشجویان نسبت به دروس و رشته تحصیلی و دیگر عوامل زیستی دانشجویان مانند وضعیت اقتصادی، رفاهی و خانوادگی دانشجویان بر مشروطی و یا عدم پیشرفت تحصیل دانشجویان مؤثر می‌باشند (۱۱، ۱۲). بررسی این عوامل و نقش هر یک در مشروطی دانشجویان در طراحی و اجرای برنامه

کارشناسان مربوطه، پرسشنامه‌ها در شروع نیمسال اول سال تحصیلی ۸۱-۸۲ به منظور ارزیابی وضعیت تحصیلی دو نیمسال تحصیلی گذشته دانشجویان توزیع و جمع آوری گردید. برای پیشگیری از بروز مسائل اخلاقی در گروه مورد پرسشنامه به صورت اختصاصی توسط کارشناس مسئول امور آموزشی که مسئولیت هدایت آنها را نیز بر عهده داشت انجام و از معرفی آنها در حین جمع آوری داده‌ها خودداری گردید.

در این مطالعه از آزمون t برای مقایسه میانگین نمرات کسب شده از پرسشنامه بین گروه مورد و شاهد استفاده شد و همچنین از آزمون مجدور کای برای بررسی ارتباط بین متغیرهای مشروطی، کسب نمره کمتر از ۱۰ و ۱۰-۱۲ با متغیرهای جنس، بومی بودن، تأهل، شاغل بودن و معدل کل دیپلم دانشجویان استفاده گردید. جهت تجزیه و تحلیل از نرم افزار SPSS استفاده شد.

یکی از مشکلات اجرائی در انجام طرح عدم مشارکت دانشجویان بود، که برای رفع این مشکل سعی گردید با تنظیم برنامه ملاقات با این دانشجویان و این که اطلاعات این طرح به صورت گروهی تجزیه تحلیل خواهد شد و کلیه اطلاعات به صورت محترمانه حفظ خواهد شد و همچنین نتایج در پیشگیری از مشکلات دانشجویان به کار گرفته خواهد شد، انگیزه مشارکت آنها در طرح، فراهم شود.

یافته‌ها

از بین دانشجویان شرکت کننده در مطالعه ۲۶/۵ درصد پسر و ۷۳/۵ درصد دختر بودند. نتایج نشان داد ۷۶۱ نفر دانشجویان از دانشکده‌های پزشکی (۱۶/۲ درصد) دندانپزشکی (۱۶/۳ درصد)، پرستاری مامایی (۳۵/۵ درصد)، بهداشت (۱۶/۷ درصد) و پیراپزشکی (۱۵/۴ درصد) در این مطالعه شرکت نمودند. بیشترین فراوانی معدل کل دیپلم بالاتر از ۱۸ را دانشجویان رشته‌های پزشکی، دندانپزشکی، پیراپزشکی و پرستاری داشتند. ۸۷/۴ درصد دانشجویان دارای سهمیه قبولی مناطق (سهمیه آزاد) و بقیه دارای سهمیه‌های نهادها و شاهد و

در مجموع در این گروه تعداد ۷۱۸ نفر با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای به نسبت هر دانشکده به طور داوطلبانه در مطالعه شرکت کردند.

برای جمع آوری داده‌ها با بهره گیری از مطالعات انجام شده (۱۳، ۱۱، ۹، ۵، ۶، ۸، ۲) و منابع مربوط به تکنولوژی آموزشی، پرسشنامه‌ای تهیه گردید که مشتمل بر چند بخش به شرح ذیل بود:

الف- مشخصات دموگرافیک و متغیرهای مربوط به وضعیت تحصیلی شامل ۱۶ سؤال از جمله جنس، تأهل، اشتغال، معدل دیپلم، سال ورود، دفعات مشروطی، نمرات دروس کمتر از ۱۰ و ۱۰-۱۲، و نام این دروس.

ب- سؤالات مربوط به عوامل مؤثر در پیشرفت تحصیلی و آموزشی دانشجویان شامل ۳۱ سؤال بود که در هشت بخش شامل روش تدریس اساتید (۷ سؤال)، نحوه ارزشیابی اساتید (۴ سؤال)، منابع آموزشی (۳ سؤال)، خصوصیات فردی (۳ سؤال)، مشکلات زیستی و تحصیلی (۵ سؤال)، محیط فیزیکی کلاس و مکان مطالعه (۵ سؤال)، برنامه‌ریزی آموزشی دانشکده (۲ سؤال) و استاد راهنمای و مشاور تحصیلی (۲ سؤال) تهیه و بر اساس مقیاس ۶ درجه‌ای لیکرت (بسیار موافق، موافق، تا حدی موافق، تا حدی مخالف، مخالف و بسیار مخالف) تنظیم گردیده بود. در نمره گذاری سؤالات پرسشنامه نمرات ۱ تا ۶ در نظر گرفته شد. با توجه به مقیاس ذکر شده درجه قابل قبول بودن هر یک از عوامل یادگیری کسب میانگین حداقل ۴ از حدکثر ۶ در نظر گرفته شد. روایی این پرسشنامه توسط کارشناسان و اعضای هیأت علمی صاحب نظر و پایایی آزمون مجدد آن در مطالعه مقدماتی تأیید گردید. ($r=0.81$)

در این مطالعه از یک پرسشنامه واحد برای هر دو گروه و بدون آگاهی جمع آوری کنندگان داده‌ها از مشروط بودن یا نبودن دانشجو استفاده گردید تا از تورش ناشی از احساس مشروطی از طرف دانشجویان پیشگیری شود. جهت جمع آوری داده‌ها ابتدا با هماهنگی اداره کل آموزش دانشگاه و کارشناسان آموزشی هر دانشکده و بعد از دادن آموزش‌های لازم به

درس کسب کرده بودند در دو عامل روش تدریس مدرس و خصوصیات فردی دانشجو به طور معنی‌داری کمتر بود. همچنین میانگین نمره دو متغیر روش تدریس مدرس و مشکلات زیستی و تحصیلی دانشجویانی که نمره ۱۰-۱۲ حداقل در یک درس کسب کرده بودند، کمتر بود (جدول ۲). مقایسه مشروطی و کسب نمره کمتر از ۵ و ۱۰-۱۲ حداقل در یکی از دروس در دو ترم مورد نظر، نشان داد درصد این سه متغیر در دانشجویان پسر به طور معنی‌داری بیشتر از دانشجویان دختر بود. همچنین کسب نمره کمتر از ۱۰ و ۱۰-۱۲ در دانشجویان شاغل به طور معنی‌داری بیشتر بود. بین بومی بودن و وضعیت تأهل با متغیر مربوط به وضعیت تحصیلی دانشجویان رابطه‌ای وجود نداشت. درصد مشروطی، کسب نمره کمتر از ۱۰ و ۱۰-۱۲ حداقل در یک درس در دانشجویانی که معدل دیپلم آنها کمتر بود به طور معنی‌داری، بیشتر بود. (جدول ۳)

ایثارگر بودند که بیشترین سهمیه مربوط به سهمیه شاهد (۵/۹ درصد) بود.

از بین دانشجویان مورد مطالعه، ۲۰ درصد آنها در طی دو نیم‌سال مورد نظر حداقل در یک درس، دارای نمره کمتر از ۱۰ بودند که از این تعداد بیشترین کسب نمره کمتر از ۱۰ مربوط به دانشکده بهداشت (۳۲/۳ درصد) و دانشکده دندانپزشکی (۲۶/۶ درصد) بوده است. ۴۳ نفر (۵/۹ درصد) از دانشجویان مورد مطالعه در طی ۲ نیم سال مورد نظر یک یا دو نیم سال مشروط شده بودند. بیشترین مشروطی مربوط به دانشکده بهداشت (۷/۹ درصد) بود. درصد مشروطی و کسب نمره کمتر از ۱۰ و بین ۱۰ تا ۱۲ در یکی از دروس در دو ترم مورد نظر در جدول ۱ نشان داده شده است.

مقایسه میانگین نمرات متغیرهای مؤثر در یادگیری با توجه به مشروطی و کسب نمره کمتر از ۱۰ و نمره بین ۱۰ تا ۱۲ در یکی از دروس شده نشان داد که میانگین نمره دانشجویان مشروط شده و آنهایی که نمره کمتر از ۱۰ حداقل در یک

جدول شماره ۱: توزیع فراوانی مطلق و نسبی دانشجویان دانشکده‌ها به تفکیک کسب نمره کمتر از ۱۰ و ۱۰-۱۲ حداقل در یک درس و وضعیت مشروطی آنها در طی یک سال تحصیلی

حداقل یک ترم مشروطی		کسب نمره ۱۰-۱۲		کسب نمره کمتر از ۱۰		تعداد کل (درصد)	دانشکده
خیر	بلی	خیر	بلی	خیر	بلی		
تعداد (درصد)	(درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)		
۱۱۶(۹۴/۳)	۷(۵/۷)	۷۱(۵۷/۷)	۵۲(۴۲/۳)	۹۶(۸۸/۰)	۲۷(۲۲/۰)	۱۲۳(۱۶/۲)	پزشکی
۱۱۷(۹۴/۴)	۷(۵/۶)	۶۵(۵۲/۴)	۵۹(۴۶/۶)	۹۱(۷۳/۴)	۳۳(۲۶/۶)	۱۲۴(۱۶/۳)	دانانپزشکی
۲۵۷(۹۵/۲)	۱۳(۴/۸)	۱۶۷(۶۱/۹)	۱۰۳(۳۸/۱)	۲۳۵(۸۷/۰)	۳۵(۱۳/۰)	۲۷۰(۳۵/۵)	پرستاری مامایی
۱۱۷(۹۲/۱)	۱۰(۷/۹)	۷۵(۵۹/۱)	۵۲(۴۰/۹)	۸۶(۶۷/۷)	۴۱(۳۲/۳)	۱۲۷(۱۶/۷)	بهداشت
۱۱۱(۴۹/۹)	۶(۵/۱)	۷۱(۶۰/۷)	۴۶(۳۹/۳)	۱۰۱(۸۶/۳)	۱۶(۱۳/۷)	۱۱۷(۱۵/۴)	پیراپزشکی
۷۱۸(۹۴/۱)	۴۳(۵/۹)	۴۲۶(۵۶/۰)	۳۳۵(۴۴/۰)	۶۰۶(۸۰/۰)	۱۵۲(۲۰/۰)	۷۶۱(۱۰۰)	جمع

جدول ۲: مقایسه میانگین نمرات عوامل مؤثر بر یادگیری از دید دانشجویان به تفکیک مشروطی، کسب نمره کمتر از ۱۰ و نمره ۱۰-۱۲
حداقل در یک سال تحصیلی

کسب نمره ۱۰-۱۲			کسب نمره کمتر از ۱۰			مشروطی			عوامل مؤثر بر یادگیری
نتیجه آزمون	بلی	خیر	نتیجه آزمون	بلی	خیر	نتیجه آزمون	بلی	خیر	
t	N=۳۳۵	N=۴۲۶	t	N=۱۵۲	N=۶۰۹	t	N=۴۳	N=۷۱۸	
*۰/۰۱۳	۳/۸۳	۴/۰۰	*۰/۰۲۲	۳/۷۶	۳/۹۷	*۰/۰۱۴	۳/۵۶	۳/۹۵	روش تدریس مدرس
۰/۲۰۱	۳/۷۱	۳/۷۹	۰/۰۵۸	۳/۷۱	۳/۷۷	۰/۰۸۷	۳/۵۲	۳/۷۷	روش ارزیابی مدرس
۰/۴۵۴	۳/۸۸	۳/۹۵	۰/۰۷۵	۳/۷۸	۳/۹۵	۰/۱۲۷	۳/۷۸	۳/۹۳	منابع آموزشی دروس
۰/۰۷۹	۴/۶۵	۴/۸۰	*۰/۰۲۴	۴/۵۵	۴/۷۸	*۰/۰۲۳	۴/۳۶	۴/۷۶	خصوصیات فردی دانشجو
*۰/۰۳۴	۴/۱۷	۳/۵۶	۰/۴۸۸	۴/۰۴	۳/۸۲	۰/۹۵۴	۳/۸۶	۳/۸۸	مشکلات زیستی و تحصیلی دانشجو
۰/۷۹۱	۳/۶۲	۳/۶۰	۰/۶۷۰	۳/۶۴	۳/۶۰	۰/۳۸۳	۳/۴۷	۳/۶۲	محیط آموزشی دانشجو
۰/۸۰۰	۳/۴۲	۳/۴۰	۰/۸۶۴	۳/۴۰	۳/۴۱	۰/۵۲۷	۳/۵۱	۳/۴۱	برنامه ریزی آموزشی دانشکده برای نیمسال
۰/۶۱۹	۱/۵۸	۱/۵۹	۰/۶۸۰	۳/۱۶	۳/۱۱	۰/۳۷۶	۳/۳۲	۳/۱۰	استاد راهنمای و مشاور تحصیلی برای دانشجو

*: دارای اختلاف معنی‌دار آماری

جدول ۳: مقایسه مشروطی، کسب نمره کمتر از ۱۰ یا نمره ۱۰-۱۲ حداقل در یک سال تحصیلی با توجه به عوامل مرتبط در دانشجویان مورد مطالعه

کسب نمره ۱۰-۱۲		کسب نمره کمتر از ۱۰		مشروطی		عوامل مرتبط
نتیجه آزمون	درصد	نتیجه آزمون	درصد	نتیجه آزمون	درصد	
P=۰/۰۱۳	۵۱/۰	P=۰/۰۳۲	۲۴/۸	P=۰/۰۰۸	۹/۴	پسر
	۴۱/۵		۱۸/۲		۴/۳	دختر
P=۰/۱۱۳	۴۳/۰	P=۰/۳۸۲	۱۹/۷	P=۰/۳۳۶	۵/۴	مجرد
	۴۹/۶		۲۱/۴		۶/۸	متاهل
P=۰/۰۳۶	۵۵/۴	P=۰/۰۴۱	۲۹/۲	P=۰/۲۶۹	۳/۱	شاغل
	۴۳/۰		۱۹/۱		۵/۹	غیر شغل
P=۰/۳۴۹	۴۲/۹	P=۰/۱۹۴	۲۱/۸	P=۰/۱۶۶	۶/۹	بلی
	۴۴/۷		۱۸/۹		۴/۹	خیر
P=۰/۰۰۱	۶۳/۶	P=۰/۰۰۱	۵۴/۵	P=۰/۰۰۱	۴۵/۵	<۱۲
	۷۱/۶		۴۱/۸		۱۳/۴	۱۲-۱۳/۹۹
	۵۲/۴		۲۲/۸		۵/۵	۱۴-۱۵/۹۹
	۴۲/۱		۱۶/۶		۵/۹	۱۶-۱۷/۹۹
	۳۳/۱		۱۴/۹		۱/۶	>۱۸

نتایج همانند سایر مطالعات نشان‌دهنده آن است که دانشجویانی که مشروط شده‌اند علت مشروطی خود را مسائل مربوط به‌روش تدریس مدرس و خصوصیات فردی از جمله بی‌علاقه‌گی به‌رشته تحصیلی می‌دانند (۱۵، ۱۶)، ضمن این‌که میانگین نمره حیطه روش تدریس مدرس در دانشجویانی که مشروط نشده بودند (کمتر از ۴) حاکی از آن است که آنها نیز روش تدریس مدرسين، شامل عواملی چون تلاش مدرسين در تفهيم مطالب درسي، اثر بخشی روش تدریس، تأثیر گذاري روشن تدریس، فراگیر-محور بودن، رعایت نظم و پیوستگی مطالب، ایجاد یادگیری فعال، استفاده از تکنيک‌ها و وسائل کمک آموزشی، را تا حدی بر وضعیت تحصیل خود مؤثر دانسته‌اند. به عبارت دیگر اين مسئله آموزشی به‌نوعی بر روی هر دو گروه خصوصاً دانشجویان مشروط شده تأثیر گذار بوده و از نظر دانشجویان، مثبت تلقی نگردیده است. گرچه دیگر عوامل تأثیر گذار بر روی یادگیری دانشجویان اختلاف معنی‌داری بین دو گروه دانشجویان مورد مطالعه نشان نداده است، اما میانگین نمره روش تدریس مدرس در گروه دانشجویان مشروط شده کمتر از گروه مشروط نشده است و میانگین عوامل در دو گروه به‌جز میانگین خصوصیات فردی (که میانگین آن قابل قبول است) در حد قابل قبول نبوده است. دانشجویان بیش از دیگر از عوامل آموزشی مؤثر بر روی وضعیت تحصیلی گزارش شده است که این نیازمند توجه بیشتری است.

در همين زمينه اين نتایج با پژوهش‌های يونسکو در كشورهای آسیایي و اقیانوسیه مطابقت دارد که به کارگیري روش‌های تدریس مناسب و استفاده از روش‌های فعال آموزشی باعث جلوگیری از افت تحصیلی می‌شود (۱۷). با توجه به يافته‌های اين پژوهش و تأييد اين يافته‌ها در پژوهش‌های ديگر، از آنجا که عدم به کارگیري روش‌های مناسب آموزشی باعث افت تحصیلی می‌شود، لازم است که اساتيد محترم جهت کاهش افت تحصیلی و مشروطی

دانشجویان دانشکده بهداشت در دروس زبان عمومی، رياضي، فيزيك و اصول هيدروليک، بيشترین نمره ۱۰ تا ۱۲ (بين ۱۰ تا ۱۲ نفر) و در دروس رياضي ($n=13$) و فيزيك ($n=5$)، بيشترین نمره کمتر از ۱۰ را كسب نموده‌اند. دانشجویان دانشکده پرشکي در دروس بيوشيمي، آناتومي تنه، و آناتومي اندام بيشترین نمره ۱۰ تا ۱۲ (۴-۵ نفر) و در دروس آناتومي ($n=13$) و فيزيولوژي قلب ($n=5$)، بيوشيمي ($n=5$) و تاريخ اسلام ($n=5$)، بيشترین نمره کمتر از ۱۰ را كسب نمودند. دانشجویان دانشکده پيراپزشكى در دروس فيزيك بيشترین نمره ۱۰ تا ۱۲ (۴ نفر) و در دروس فيزيك کاربردي ($n=4$) و انگل شناسى ($n=3$)، بيشترین نمره کمتر از ۱۰ را كسب نموده‌اند. دانشجویان دانشکده دندانپزشكى در دروس فيزيولوژي ($n=11$)، فيزيك پزشكى ($n=5$) و بيوشيمي ($n=4$) بيشترین نمره ۱۰ تا ۱۲ و در دروس بافت شناسى ($n=6$) و جراحى ($n=5$)، بيشترین نمره کمتر از ۱۰ را كسب نمودند. دانشجویان دانشکده پرستاري و مامايي در درس آمار حياتي ($n=7$)، زيان انگليسي ($n=6$) و فيزيولوژي ($n=4$) بيشترین نمره ۱۰ تا ۱۲ و در دروس زيان انگليسي، زيان تخصصي و آمار حياتي (در هر درس سه نفر)، بيشترین نمره کمتر از ۱۰ را كسب نمودند.

بحث و نتيجه‌گيري

افت تحصيلی به‌معنی عدم موفقیت در تحصیل بوده و مشروط شدن دانشجویان نیز یکی از مصاديق افت تحصیلی است. یکی از مسائلی که در افت تحصیلی و کاهش انگیزه فراگیران مؤثر است شرایط نامناسب یادگیری و نامناسب بودن روش‌های یادگیری می‌باشد (۸، ۱۳). افت تحصیلی موجب اتلاف هزینه‌های آموزش عالی و زيان‌های اجتماعي و اقتصادي می‌شود. براساس پژوهش‌های به عمل آمده در آموزش و پرورش، عوامل نظام آموزشی، خصوصیات معلم، عوامل خانوادگی، فردی، محیط آموزشی و اجتماعی به درجاتی بر روی افت تحصیلی مؤثر می‌باشند (۱۴).

صورت معنی‌داری در افت تحصیلی مؤثر بوده است، با نتایج پژوهش حاضر همخوانی دارد (۱۴).

بین جنس و میزان معدل دیپلم با مشروطی و یا کسب نمره کمتر از ۱۰ یا ۱۰-۱۲ یا ارتباط معنی‌داری وجود داشت، به طوری که مشروطی و افت تحصیلی، پسران دانشجو بیشتر دختران بیشتر تهدید می‌کند. دیگر پژوهش‌ها از جمله بررسی زاهدی در دانشگاه شاهد نیز نشان داد که بین خصوصیات فردی، مشکلات خانوادگی، رشتہ تحصیلی و آگاهی اجتماعی دانشجو و پیشرفت تحصیلی رابطه معنی‌داری وجود دارد (۲۱). پژوهش شمس و همکاران در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان نیز نشان داد که بین متغیرهای دموگرافیک، شخصیتی و نگرش دانشجویان و مشروط شدن آنها رابطه وجود دارد و بین متغیرهایی مثل سن، جنس وضعیت تأهل بومی بودن و نوع سکونت، وضع اقتصادی، افسرده‌گی، خستگی عصبی و عدم علاقه دانشجو به رشتہ تحصیلی رابطه معنی‌داری وجود داشته است (۲۲).

اضافه می‌گردد، وجود ارتباط روش تدریس، نحوه ارزشیابی و مسائل مربوط به منابع آموزشی شامل در دسترس بودن، مفید بودن تکالیف درسی و مفید بودن منابع تعیین شده توسط اساتید با معدل کل تحصیلی و انطباق آن با تحقیقات کالج رویال بر روی دانشجویان در رابطه با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و دسترسی آنها به منابع آموزشی نیز نشان می‌دهد که بین دسترسی دانشجو به منابع آموزشی و جلوگیری از افت تحصیلی رابطه وجود دارد (۲۳). در ارتباط با خصوصیات مدرس، پژوهش امینی و همکاران در دانشگاه علوم پزشکی لرستان نشان می‌دهد که یکی از ویژگی‌های مهم مدرس خوب آشنایی مدرس با انواع روش‌های تدریس بوده و نوع روش تدریس می‌تواند در پیشگیری از افت تحصیلی مؤثر باشد (۲۴). نتایج پژوهش پورحیدری در دانشگاه‌های علوم پزشکی مشهد و شاهرود نشان می‌دهد که برنامه ریزی آموزشی، محیط آموزش و نحوه ارزشیابی اساتید روی کیفیت آموزشی و جلوگیری از افت تحصیلی نقش مؤثری دارد (۲۵). در این

دانشجویان از روش‌های مناسب آموزشی استفاده نمایند (۱۸، ۹، ۱۵).

گرچه بدیهی است، علت اصلی مشروطی دانشجویان، کسب نمره کمتر از ۱۰ و یا کمتر از ۱۰-۱۲ در دروس دو ترم تحصیلی زمان مطالعه بوده است، اما توجه به نظرات دانشجویان در خصوص علت کسب نمرات از اهمیت خاصی برخوردار است. بین نظرات دانشجویان درباره روش تدریس مدرسین، خصوصیات فردی دانشجو (علاقه‌مندی به رشتہ تحصیلی و احساس خود کفايتی برای مطالعه دروس مربوطه) و همچنین، مشکلات زیستی و تحصیلی دانشجویان (روحی روانی، مسکن یا خوابگاه، مالی، اشتغال و تأهل) با توجه به کسب نمره کمتر از ۱۰ و یا ۱۰-۱۲ (افت تحصیلی)، اختلاف معنی‌داری وجود داشت. به عبارت دیگر این عوامل بر روی افت تحصیلی دانشجویان اثر داشته که با دیگر مطالعات مطابقت داشته است (۱۹، ۱۵، ۱۶، ۱۲). در این زمینه پژوهش‌های به عمل آمده نشان می‌دهد که به کارگیری روش‌های تدریس مناسب و استفاده از تکنولوژی آموزشی می‌تواند زمان یادگیری و دسترسی افراد به مطالب آموزشی را ۲۸ درصد کاهش دهد (۱). براساس بررسی‌های یونسکو نیز مشخص شده است که عوامل فردی فراگیرنده، عوامل مربوط به مدرس مثل روش تدریس و عوامل سیستم آموزشی در افت تحصیلی مؤثر بوده است (۱۷). از دیگر عوامل مؤثر بر افت تحصیلی نحوه ارزشیابی مدرسین می‌باشد. نوع روش ارزشیابی تکوینی در حین تدریس می‌تواند در افت یا پیشرفت تحصیلی مؤثر باشد (۹). در همین زمینه پژوهش انجام یافته در دانشگاه شیراز نشان می‌دهد که مشکلات زیستی مثل میزان درآمد دانشجو و خانواده‌اش نیز بر روی افت تحصیلی مؤثر هستند (۲۰).

همچنین نتایج پژوهش شمشیری در دانشگاه علوم پزشکی همدان که نشان داد نوع روش تدریس مدرسین، عدم استفاده آنها از وسایل کمک آموزشی، نامناسب بودن روش ارزشیابی، عدم علاقه به رشتہ تحصیلی و وضع اقتصادی دانشجویان به

آنها را فراهم آورد. بر طبق نتایج پژوهش بیردن (Bearden) و همکاران، عدم ارتباط مطلوب بین استاد و دانشجو باعث افت تحصیلی می‌شود (۲۸).

باتوجه به یافته‌های این پژوهش مشخص شد، روش تدریس مدرسین، خصوصیات فردی، مشکلات زیستی و تحصیلی، جنس، و معدل دیپلم دانشجویان، بر روی مشروط شدن یا افت تحصیلی آنها تأثیر داشته، لذا پیشنهاد می‌شود: استادی نسبت به روش‌های تدریس مختلف توجیه شده و از روش‌های تدریس متنوع در کلاس‌ها بهره‌گیری نمایند. منابع آموزشی کافی برای دانشجویان فراهم شده و زمینه دسترسی آنها به این منابع تسهیل شود.

معدل دیپلم به عنوان یکی از شرایط ورود به دانشگاه در نظر گرفته شود.

برای دانشجویان امکانات رفاهی بیشتری فراهم شود تا آنها مجبور به اشتغال در زمان تحصیل نباشند و مشکلات زیستی کمتری داشته باشند.

با افزایش امکانات رفاهی سعی شود مشکلات زیستی دانشجویان کاهش یابد.

با تقویت روابط استاد و دانشجویان و افزایش سطح خدمات راهنمایی و مشاوره‌ای، زمینه رضایتمندی دانشجویان از دانشگاه و ارتقاء وضع تحصیلی آنها فراهم شود.

سپاسگزاری

بدینوسیله از همه همکاران محترم و بهخصوص دانشجویان گرامی که با مشارکت صمیمانه خود امکان اجرای این پژوهش را فراهم آورده‌اند تشکر و قدردانی می‌گردد. خداوند متعال را برابر اعطای این نعمات شکرگزار هستیم. این افراد گران‌قدر عبارتند از: اعضای محترم گروه خدمات بهداشتی دانشگاه

اعضای محترم مرکز مطالعات و توسعه آموزش دانشگاه اعضای محترم کمیته پژوهش در آموزش مرکز توسعه و شورای پژوهش دانشگاه

معاونین محترم آموزشی دانشکده‌ها و کارشناسان آموزشی دانشکده‌ها

مورود توجه و بررسی بیشتر در مورد نحوه تدریس دروسی که دانشجویان در آن نمره کمتر از ۱۰-۱۲ کسب نموده بودند و مطالعه بر اساس اصول تکنولوژی آموزشی برای تدوین روش‌های آموزشی مناسب‌تر به منظور بهره‌برداری کارا تر از تلاش مدرسین ضرورت دارد تا دانشجویان نتایج بهتری از برگزاری کلاس‌ها ببرند.

همان‌طور که اشاره شد توجه به ویژگی‌های دانشجویان در پیشگیری از افت تحصیلی آنها تأثیر دارد. پژوهش درخشناد و همکاران در دانشگاه علوم پزشکی مشهد نیز نشان داده است که بین شرایط فردی دانشجویان مثل سن وضع تأهل و نوع سهمیه پذیرش و افت تحصیلی رابطه وجود دارد (۱۲)، لذا، ایجاد یک سیستم آموزشی هوشیار و زود هنگام در دانشگاه‌ها ضرورت دارد تا دانشجویان را از نظر شرایط فردی مؤثر بر افت تحصیلی غربالگری و شناسایی نمایند و اقدامات پیشگیری کننده آموزشی و فوق برنامه‌ای در مورد افت تحصیلی یا عدم پیشرفت تحصیلی آنها را برنامه ریزی و اجرا نمایند. به نظر می‌رسد، این برنامه ریزی نیازمند همکاری درون بخشی در دانشگاه یعنی بین آموزش دانشگاه، دانشکده‌ها و بخش دانشجویی و فرهنگی است (۱۹،۲۶).

ارتباط مثبت بین کسب نمره کمتر از ۱۰-۱۲ و داشتن معدل مناسب با بهره‌گیری دانشجویان از خدمات مشاوره‌ای و راهنمایی تحصیلی از طرف استاد راهنمای از نظر دانشجویان بسیار قابل توجه می‌باشد. شاید دامنه این مسئله هم در چگونگی ارتباط بین استاد و دانشجویان در کلاس مهم بوده و هم در نحوه ارائه خدمات مشاوره‌ای و راهنمایی به دانشجویان، نهفته باشد. در همین زمینه پژوهش هزاوه‌ای در دانشگاه علوم پزشکی همدان نشان می‌دهد که دانشجویان به راهنمایی و مشاوره مناسب نیازمند هستند و ارائه مناسب آن باعث رضایتمندی دانشجویان و جلوگیری از افت تحصیلی می‌گردد (۲۷). آموزش استادی پیرامون مشاوره و راهنمایی می‌تواند مهارت استاد را در ارائه مشاوره و راهنمایی افزایش داده و زمینه ارتباط بهتر با دانشجویان و رضایتمندی بیشتر

منابع

۱. نعمتی سیدهاشم. مقدمات تکنولوژی آموزشی. مشهد: انتشارات جهاد دانشگاهی؛ ۱۳۶۸: ۴۷-۲.
۲. هزاوهئی سید محمد مهدی، امدادی شهره. بررسی آگاهی، نگرش و عملکرد اساتید دانشگاه علوم پزشکی همدان در مورد مشاوره و راهنمایی تحصیلی دانشجویان سال ۷۷. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی همدان، ۱۳۷۹؛ دوره هفتم، پیوست شماره ۴: ۴۳-۳۶.
۳. هزاوهئی، سید محمد مهدی، فتحی یدا... میزان رضامندی دانشجویان از ارایه مشاوره و راهنمایی تحصیلی در دانشگاه علوم پزشکی همدان. مجله پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی شهید صدوقی یزد، ۱۳۷۹؛ دوره هشتم، ضمیمه شماره ۲: ۶۴-۵۶.
۴. نوازه ژر، کارونی ژان پل. روانشناسی ارزشیابی تحصیلی. ترجمه حمزه گنجی. تهران: انتشارات اطلاعات؛ ۱۳۶۴: ۱۱۵-۱۲.
5. Greer, RM. Academic probation: a case of individual differences. College Student Affairs Journal, 1982; 4(3): 4-11.
6. یغما عادل. کاربرد روش‌ها و الگوهای تدریس. تهران: انتشارات مدرسه؛ ۱۳۷۲: ۲۳-۳.
7. Rogers SJ. Retaining students on probation: an academic counseling model. Guides 1984: 31-70.
8. مجذفر مرتضی. تکنولوژی و تکنولوژی آموزشی. تهران: انتشارات انسیس؛ ۱۳۷۱: ۱۰-۷.
9. بلوم بنجامین اس. ارزشیابی تکوینی و ارزشیابی مجموعی از آموخته‌های دانش آموزان، ترجمه ابراهیم کاظمی. تهران: انتشارات دانشگاه تربیت معلم؛ ۱۳۵۵: ۳۲-۲۹.
10. هزاوهئی سید محمد مهدی، فتحی یدا... مقایسه دو روش آموزش مشاوره و راهنمایی بر آگاهی، نگرش و عملکرد اساتید راهنمایی دانشگاه علوم پزشکی همدان. مجله گام‌های توسعه در آموزش پزشکی، مجله مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان ۱۳۸۴، سال اول، شماره ۲: ۸۵-۹۳.
11. گنجی حمزه. تفاوت‌های فردی، خانوادگی، فرهنگی دانش آموزان در فرآیند یادگیری. تهران: انتشارات اداره کل آموزش و پرورش؛ ۱۳۷۴: ۷۰-۱.
12. درخشان اکبر، بررسی شاخص‌های افت تحصیلی و عوامل موثر بر آن در دانشگاه علوم پزشکی مشهد، خلاصه مقالات اولین همایش بین المللی اصلاحات و مدیریت تغییر در آموزش پزشکی، تهران: ۱۳۸۲: ۸۷-۲۰.
13. بلوم بنجامین اس. ویژگی‌های آدمی و یادگیری آموزشگاهی، چاپ اول، ترجمه علی اکبر سیف. تهران: مرکز نشر دانشگاهی؛ ۱۳۶۳: ۸۷-۲۰.
14. شمشیری م. بررسی عوامل مؤثر بر عدم پیشرفت تحصیلی در دانشگاه علوم پزشکی همدان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی تهران؛ ۱۳۷۴.
15. Damashek R. Support programs for students on academic probation. Reports, Descriptive 2003; 141: 18.
16. Tovar E, Simon MA. Academic probation as a dangerous opportunity: factors influencing diverse College students' success. Community College Journal of Research & Practice, 2006; 30(7):547-564.
17. UNESCO, Regional office for Education in Asia and pacific "Coping with Dropout" Bangkok: UNESCO Regional Office for Education in Asia and the Pacific; 1987: 1-10

۱۸. امین فر. علل و عوامل افت تحصیلی و چگونگی کاهش آن. فصلنامه تعلیم و تربیت؛ ۱۳۶۷: شماره ۱۳ و ۱۴: ۲۴.
19. Hazavehei SMM. The effect of an educational program based on the PRECEDE Model on the level of academic consultants' ability and students' satisfaction. Journal of Medical Education; summer 2003; 3(2): 81-85.
۲۰. خیر م. رابطه شکست تحصیلی با زمینه‌ها و شرایط خانوادگی. مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز؛ ۱۳۶۵؛ دوره اول، شماره دوم: ۷۳-۸۵.
۲۱. زاهدی اصل م. عوامل موثر بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان شاهد. نشریه علمی دانشگاه شاهد، ۱۳۷۴؛ دوره سوم: شماره ۹-۱۰: ۵۲-۴۱.
۲۲. شمس ب، و همکاران. مقایسه ویژگی‌های دموگرافیک و شخصیتی دانشجویان مشروط و غیرمشروط دانشگاه علوم پزشکی اصفهان. مجله پژوهش در علوم پزشکی؛ ۱۳۷۶؛ دوره دوم، شماره ۴: ۲۲۶-۲۲۲.
23. Brazier H. Conroy Rm. Library and academic achievement among medical student. Medical Education 1996; 30(2):142-147.
۲۴. امینی ف، مؤمن نسب م. بررسی مشخصات یک مدرس خوب از دید دانشجویان و استاید در دانشگاه علوم پزشکی لرستان. نشریه مرکز توسعه آموزش دانشگاه علوم پزشکی لرستان؛ ۱۳۸۰؛ دوره اول، شماره ۲: ۳۳.
۲۵. پور حیدری م. بررسی نظرات دانشجویان در مورد عوامل مؤثر بر ارتقاء کیفیت آموزش بالینی. خلاصه مقالات اولین همایش بین المللی اصلاحات و مدیریت تغییر در آموزش، تهران: ۱۳۸۲.
26. Burgess B. Academic probation and suspension: Impact study retention policy. Reports—Research Oklahoma State Regents for Higher Education, Oklahoma City; 2000; 143: 26.
۲۷. هزاوه‌ئی سید محمد مهدی. مقایسه تاثیر دو روش آموزش استاید راهنمای رضامندی دانشجویان از راهنمایی تحصیلی در دانشگاه علوم پزشکی همدان. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد؛ ۱۳۸۲؛ دوره پنجم، شماره ۲: ۲۶-۱۶.
28. Bearden LI, Spencer WA. A study of high school dropouts. The School Counselor 1989; 37:113-119.

Study on the Causes of Students' Academic probation in Hamadan University of Medical Sciences, 2001-2002

Seyyed Mohammad Mehdi Hazavehei, Ph.D.*

*Associate Professor of Health Education, Health Promotion and Education Dep., School of Health,
Isfahan University of Medical Sciences*

Yadollah Fathei, M.Sc.

Lecturer of Health Services Dept. School of Health, Hamadan University of Medical Sciences

Mehri Shamshirei, M.Sc.

Medical Education Development Center, Hamadan University of Medical Sciences

Background: One of the priorities of research in education is study about the causes of students' failure during their academic work.

Objective: To investigate the causes of students' academic failure and probation.

Methods: In this case-control study, 761 volunteer students in Hamadan University of Medical Sciences' during fall and spring semesters of 2001-2002 were participated. Students were divided into two groups. Case group consisted of 43 students who had academic failure leading to their probation and control group consisted of 718 students who were successful in their study program. Data collection was done by a questionnaire designed based on eight main factors in learning process including: method of teaching, evaluation, educational materials, planning for the semester courses, personal characteristics, environmental problems, academic environment, and accessibility of academic advisors. The questionnaire was used after reliability and validity evaluation.

Results: The percentage of academic probation was higher in boys (9.4%) compared to girls (4.3%). Among eight factors affecting learning process, there was a significant difference ($P= 0.014$) between the two groups in their mean score of opinions about the method of teaching (3.56 ± 1.16 in the case group vs. 3.59 ± 0.98 in the control group). There was also significant difference between the two groups in regard to mean score of the personal characteristics (4.36 ± 1.26 in case group vs. 4.76 ± 1.08 in control group, $P= 0.023$). The obtained mean scores for method of teaching and personal characteristics of the students was significantly higher according to the students who had a score below 10 for at least 1 course. Mean scores of method of teaching and environmental & educational problems were significantly higher according to the students who had a score between 10-12 in at least one course ($P<0.05$).

Conclusion: In conclusion, the factors such as instructors' teaching method, students' personal characteristics and their living conditions, sex and high school grade point average have significant effects on academic failure and probation. Attention to these factors in planning educational programs has a critical role on decreasing the rate of students' academic probation and failure.

Key Word: Academic probation, Medical Students, Academic Failure, Teaching Methods, Evaluation

*Correspondence: Health Services Dept. School of Health, Medical Education and Development Center, University of Medical Sciences. Isfahan, Iran

• Tel: 0311-7922687

• Fax: 0311-6682509

• Email: Hazavehei@hlth.mui.ac.ir